

POSTANOWIENIE

Dnia 15 czerwca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **I. Ż.**

skazanej z art. 279 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 15 czerwca 2016r.,
zażalenia obrońcy skazanej
na postanowienie Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie
z dnia 20 kwietnia 2016r. (VI WKK 22/16)
o przyznaniu wynagrodzenia obrońcy z urzędu za sporządzenie kasacji
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Zażalenie obrońcy skazanej nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią § 4 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. poz. 1801)

opłatę od Skarbu Państwa wynikającą ze świadczenia pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu ustala się w wysokości co najmniej 1/2 opłaty maksymalnej. Przyznanie zatem wynagrodzenia w kwocie 1/2 opłaty maksymalnej nie wymaga od Sądu sporządzenia szczególniejszego uzasadnienia, skoro jest to

stawka minimalna. Natomiast przyznanie wyższego wynagrodzenia winno spełniać warunki określone w art. 4 ust. 2 wskazanego rozporządzenia.

Podstawą do określenia nakładu pracy adwokata zawsze są informacje co do tej okoliczności przedstawione przez samego zainteresowanego. Nie są one bowiem znane sądowi. Ten może ocenić jedynie stopień złożoności sprawy, czy ilość rozpraw, w których wziął udział pełnomocnik.

W niniejszej sprawie obrońca z urzędu wniósł o zasądzenie na jego rzecz kosztów obrony skazanej w postępowaniu kasacyjnym. Nie zawarł przy tym w kasacji jakiegokolwiek uzasadnienia tego wniosku pozwalającego na poczynienie rozważań o wyższym niż przeciętny nakładzie jego pracy, poniesionych wydatkach, czy dodatkowych czynnościach, które musiał wykonać.

W tej sytuacji, skoro Sąd nie dysponował takimi danymi, w sposób prawidłowy przyznał przedmiotowe wynagrodzenie na poziomie stawki minimalnej.

Powyższe powoduje, że tak sformułowane zażalenie obrońcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.